

Grund for mig til at komme nærmere ind paa Konventionernes enkelte Bestemmelser. I Fjor gennemførte vi jo Forligsnævnene mellem de nordiske Lande, og nu kommer altsaa disse Konventioner om Voldgift vedrørende alle Tvistigheder mellem de nordiske Riger. Det er en Selvfølge, at jeg maa hilse dette med den allerstørste Tilfredshed. Det er jo Konventioner, der dækker over de Ønsker, som Arbejderklassen har gjort sig til Talsmand for i mange, mange Aar, og jeg kan ikke se rettere end, at disse Konventioners Gennemførelse for de nordiske Lande er Fredssagens endelige Sejr heroppe hos os. Jeg glæder mig ogsaa over det Tidspunkt, disse Konventioner kommer frem paa her i Rigsdagen, umiddelbart før Spørgsmaalet om Tysklands Optagelse i Folkeforbundet bliver afgjort. Dette sidste saavel som Afslutningen af disse Konventioner er jo medvirkende til at føre Fredssagen frem her i det gamle Europa, som er blevet saa gennemrystet af Ulykker lige siden 1914. Som sagt, jeg giver disse Konventioner min fulde Tilslutning, og paa det Partis Vegne, jeg tilhører, kan jeg kun udtale min Glæde over, at de er kommet frem, og jeg tror i saa Henseende, at den samme Tale vil komme til at lyde fra Arbejderrepræsentanterne i de andre Lande; de finske, de svenske og de norske Arbejdere, som bekender sig til Socialdemokratiet, vil ganske sikkert have den selv samme Opfattelse af dette Spørgsmaal og lykønske deres respektive Landes Regeringer til det, som her sker. Jeg kan ikke nægte, at jeg med Beklagelse har set, at der enkelte Steder har rejst sig Indvendinger mod disse Konventioner. Jeg tror dog ikke, der er nogen Grund til at tage dette saa særlig højtideligt. Vi ved, at hvert Land har sine Nationalister, Chauvinister og Militarister, hvem Fredssagens Vækst og Sejr stadig har været en Torn i Øjet; og at de lader deres Røster høre, naar der sker noget saa betydningsfuldt som det, der her sker, kan man vel ikke undre sig over. Jeg maa imidlertid for min Part haabe, at man her i Danmark er naaet saa langt frem for alle de politiske Partiers Vedkommende, at disse Konventioner kan blive enstemmig godkendt i den danske Rigsdag.

Med disse Ord skal jeg anbefale det høje Ting at godkende disse Konventioner.

Moltesen: Efter denne klasseprægede Anbefaling for disse Voldgiftstraktater tror jeg, der kan være Grund til at sige, at det er en Sag, som ikke ligger en Klasse paa Sinde, men som ligger fire Folk paa

Sinde. Ratifikationen af disse Traktater vil betegne en betydningsfuld historisk Begivenhed i de nordiske Folks Historie, og jeg haaber, at det maa finde Udtryk i enstemmig Tilslutning fra hele det danske Folk saavel som fra de andre Folks Repræsentationer. Disse fire Naboriger, som nu her slutter en betingelsesløs og tvungen Voldgiftstraktat, betegner dermed i deres Historie, at nu er Søndringens Tid forbi, som det profetiske Ord lød omtrent for 100 Aar siden, og denne Profeti har jo vist sig at være rigtig. Til Trods for det brændbare Stof, som af og til, navnlig i 1905 og i 1920, er blevet ophobet, er denne Profeti gaaet i Opfyldelse. Disse Voldgiftstraktater vil nu blive det ydre Udtryk derfor, og de vil danne de Kanaler, som den gode Villie, der trods alt hersker mellem de fire nordiske Folk, kan gaa igennem. Det Smaakævl, der kan opstaa selv i de bedste Familier, det maa vi være klare over, at vi heller ikke kan undgaa de nordiske Folk imellem; men hvis det bliver for stort, saa ved vi nu alle sammen, hvilken Vej vi vil gaa. I 1904 brød Danmark og Holland Vej paa dette Omraade, hvorpaa vi nu gaar videre ved at slutte en betingelsesløs og tvungen Voldgiftstraktat. Naar disse fire Rigers Traktater bliver ratificeret, staar vi dér sammen med Holland i samme Linie, og i Folkeforbundsarbejdet staar vi sammen og repræsenterer den samme Kultur, jeg kan vel sige den samme Race. Nu staar altsaa de fire nordiske Lande sammen med Holland i første Linie, og jeg haaber, at vi altid sammen med dem maa bevare Førerskabet, saa Folk efter Folk maa slutte sig til det, vi nu har sluttet os sammen om. Paa det udenrigspolitiske Omraade skal man først og fremmest forsage al Lyrik, og jeg skal heller ikke forfalde dertil i dette Øjeblik, skønt der var god Grund til at udtale sig lyrisk i den Anledning, jeg tror, at den smukkeste Maade, vi kan vise det paa, er helt og ubetinget alle sammen i den danske Rigsdag at slutte os til det, som nu er foreslaaet fra den høje Regering. Jeg skal derfor anbefale, at Forslagene gaar igennem uden Udvalg, det hele foreligger oplyst, først i det udenrigspolitiske Nævn, ligesom det er blevet oplyst i Betænkningen, og det er blevet oplyst i den Tale, som den højtærede Udenrigsminister nu har holdt; her er intet skjult og ingen Grund til at holde noget skjult. Jeg skal derfor anbefale det, saa varmt som jeg kan, til enstemmig Tilslutning.